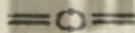

Та за мене сичко вѣше ;
 Та живота ми държише,
 Съ нѣжъ само азъ живѣахъ
 И на нѣжъ са надѣахъ :
 Да ма днеш, трайно, вѣчно,
 Вѣрно, искрено, сърдечно.
 Но изабзе та невѣрна,
 Въ люковъ-тѣ са лицемѣрна ;
 Сал' ма азга н ма бави,
 А измамени ма остави.
 Другого пакъ динка лже.
 (Ахъ злочести бѣе мжжѣе !).
 За това н азъ отъ нынѣ,
 Доръ животъ-тѣ ми прѣмине ;
 Ще странѣе вѣчь отъ жены-ты :
 Заѣрове са лдовиты.

Ахъ любезна, моя мила,
 Дѣ залѣтѣ този день ?
 Мень е ревность изгорла
 И загынвалъх млада зеленъ.
 Ты не знаешь крѣхко пиле
 Какъ страдажъ зарадъ тебѣ !